

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AS „PrivatBank”, A, B, Unimain Holdings Limited

Strona pozwana: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Sentencja

- 1) Pożyczki pieniężne i kredyty, jak również transakcje na rachunkach bieżących i depozytowych w instytucjach finansowych, a w szczególności w instytucjach kredytowych, stanowią przepływy kapitału w rozumieniu art. 63 ust. 1 TFUE.
- 2) Artykuł 56 akapit pierwszy i art. 63 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że środek administracyjny, poprzez który właściwy organ państwa członkowskiego, po pierwsze, zakazuje instytucji kredytowej nawiązywania stosunków gospodarczych z każdą osobą fizyczną lub prawną, która nie ma związku z państwem członkowskim, w którym instytucja ta ma siedzibę, i której miesięczny wolumen wpływów na koncie przekracza określoną kwotę, oraz, po drugie, nakazuje tej instytucji zakończenie takich stosunków gospodarczych, w sytuacji gdy zostały one nawiązane po przyjęciu tego środka, stanowi ograniczenie swobody świadczenia usług w rozumieniu pierwszego z tych postanowień, a także ograniczenie w przepływie kapitału w rozumieniu drugiego z tych postanowień.
- 3) Artykuł 56 akapit pierwszy i art. 63 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie środkowi administracyjnemu, poprzez który właściwy organ państwa członkowskiego, po pierwsze, zakazuje instytucji kredytowej nawiązywania stosunków gospodarczych z każdą osobą fizyczną, która nie ma związku z państwem członkowskim, w którym instytucja ta ma siedzibę, i której miesięczny wolumen wpływów na koncie przekracza 15 000 EUR, lub z każdą osobą prawną, której działalność gospodarcza nie ma związku z tym państwem członkowskim i której miesięczny wolumen wpływów na koncie przekracza 50 000 EUR, oraz po drugie, nakazuje tej instytucji zakończenie takich stosunków gospodarczych, w sytuacji gdy zostały one nawiązane po przyjęciu tego środka, pod warunkiem, że ten środek administracyjny, po pierwsze, jest uzasadniony celem, jakim jest zapobieganie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, lub jako środek niezbędny do zapobiegania naruszeniom krajowych ustaw i aktów wykonawczych w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami finansowymi lub też jako środek uzasadniony powodami związanymi z porządkiem publicznym, o których mowa w art. 65 ust. 1 lit. b) TFUE, po drugie, jest właściwy do zagwarantowania realizacji tych celów, po trzecie, nie wykracza poza to, co konieczne do ich realizacji, a po czwarte, nie narusza w nadmiernym zakresie praw i interesów chronionych zgodnie z tymi art. 56 i 63 TFUE, przysługujących danej instytucji kredytowej i jej klientom.

(¹) Dz.U. C 138 z 19.4.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 marca 2023 r. – PlasticsEurope/Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA), Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska, ClientEarth

(Sprawa C-119/21 P) (¹)

[Odwołanie – Sporządzenie listy substancji wymagających uzyskania zezwolenia – Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 – Załącznik XIV – Lista substancji zidentyfikowanych w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika XIV – Aktualizacja wpisu substancji bisfenol A jako „substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy”]

(2023/C 155/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: PlasticsEurope (przedstawiciele: R. Cana i E. Mullier, avocats)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: W. Broere i A. Hautamäki, pełnomocnicy, których wspierał S. Raes, advocaat), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: początkowo J. Möller i D. Klebs, pełnomocnicy, a następnie J. Möller, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: G. Bain i T. Stéhelin, pełnomocnicy), ClientEarth (przedstawiciel: P. Kirch, avocat)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.

- 2) PlasticsEurope AISBL zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA) i ClientEarth.
- 3) Republika Federalna Niemiec i Republika Francuska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 163 z 3.5.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 2 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen – Szwecja) – Norra Stockholm Bygg AB/Per Nycander AB

(Sprawa C-268/21 (¹), Norra Stockholm Bygg)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona danych osobowych – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuł 6 ust. 3 i 4 – Zgodność przetwarzania z prawem – Przedstawienie dokumentu zawierającego dane osobowe w ramach cywilnego postępowania sądowego – Artykuł 23 ust. 1 lit. f) i j) – Ochrona niezależności sądów i postępowania sądowego – Egzekucja roszczeń cywilnoprawnych – Wymogi, które muszą być spełnione – Uwzględnienie interesu osób, których dane dotyczą – Wyważenie przeciwstawnych interesów – Artykuł 5 – Minimalizacja danych osobowych – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 7 – Prawo do poszanowania życia prywatnego – Artykuł 8 – Prawo do ochrony danych osobowych – Artykuł 47 – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Zasada proporcjonalności]

(2023/C 155/10)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Norra Stockholm Bygg AB

Strona pozwana: Per Nycander AB

Przy udziale: Entral AB

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 3 i 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych)

należy interpretować w ten sposób, że:

przepis ten ma zastosowanie w ramach sądowego postępowania cywilnego do przedstawienia jako dowodu rejestru pracowników zawierającego dane osobowe osób trzecich zebrane głównie do celów kontroli podatkowej.

- 2) Artykuły 5 i 6 rozporządzenia 2016/679

należy interpretować w ten sposób, że:

przy ocenie kwestii, czy należy nakazać przedstawienie dokumentu zawierającego dane osobowe, sąd krajowy jest zobowiązany uwzględnić interesy osób, których dane dotyczą, i wyważyć je w zależności od okoliczności każdej sprawy, rodzaju postępowania w sprawie i z należyty uwzględnieniem wymogów wynikających z zasady proporcjonalności, a w szczególności wymogów wynikających z zasady minimalizacji danych, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 252 z 28.6.2021.